

CVP/WP/Inst. 1.

KORT VERSLAG VAN DE EERSTE VERGADERING VAN DE WERKGROEP
INSTITUTIONELE VRAAGSTUKKEN
OP 5 JULI 11 UUR QUAI D'ORSAY.

De Heer Monnet opende de vergadering met de verwijzing naar bepaalde passages uit de verklaring van Minister Schuman van 9 Mei, met name de passage, waarin vermeld staat "les décisions de la Haute Autorité lieront les Etats", benevens naar de laatste besprekingen met de Beneluxministers.

Hij zette voorts in het kort uiteen, waarom de Franse delegatie in het document de travail het systeem van de onafhankelijke Hoge Autoriteit had voorgesteld. Volgens de Franse opvatting is het tot nog toe gevolgde systeem van coöperatie en coördinatie van de nationale regeringen en politieke gedragslijnen onvoldoende voor de oplossing van de Europese problemen. Deze coöperatie is bovendien op het ogenblik gelieerd met de Marshall-hulp. Frankrijk acht het nodig "de passer au delà de la souveraineté nationale". Er moet komen een "organe de fusion et d'intégration", niet een nieuw "organe de co-opération".

Vervolgens nam de Heer Spierenburg het woord. Hij meende stellig, dat een oplossing van de meningsverschillen, die op dit punt bestaan, mogelijk is. Hij wees er op, dat het essentiële punt van het Plan Schuman is de "abandon de la souveraineté". Hiertoe is de Nederlandse Regering bereid. In dit opzicht verschilt het Plan Schuman van de tot nog toe toegepaste methodes van internationale samenwerking. Hij meende, dat op dit punt de nadruk moest worden gelegd en dat de kwestie van contrôle van de beslissingen van de Haute Autorité door het Comité de Ministres een aangelegenheid van vorm is. De Nederlandse Regering aanvaardt de beginselen van het Plan Schuman zoals deze in het document

van 9 Mei zijn uiteengezet en dus ook het beginsel van de afstand van de soevereiniteit. Waar het thans echter om gaat is de vraag van de uitvoerbaarheid van deze beginselen, waaraan in de Nederlandse aanvaarding ook is gerefereerd. Naar Nederlandse opvatting is de inschakeling van een Conseil de Ministres noodzakelijk voor de uitvoering van het beginsel van de afstand van de soevereiniteit.

Hierna sprak de Heer Suetens. Hij deelde mede, dat de Belgen geheel het standpunt van de Nederlandse Regering, zoals uiteengezet door de Heer Spierenburg, deelden. Naar Belgische opvatting dient de Conseil de Ministres in de plaats te treden van de in het Franse werkdokument geprojecteerde "assemblée commune". Voorts legde hij de nadruk op de noodzaak van nadere omschrijving van de bevoegdheden van de Haute Autorité.

De Italiaanse vertegenwoordiger stelde de vraag of in het Nederlandse systeem de contrôle van de Conseil de Ministres zich zou uitstrekken over alle beslissingen van de Haute Autorité.

De Heer Spierenburg antwoordde hierop, dat de gedachte van de inschakeling van een Conseil de Ministres voortsproot uit de overweging, dat het verband tussen de activiteit van de Haute Autorité op het terrein van de kolen en staalindustrie en de algemene economische politiek, die door de nationale regeringen wordt gevolgd, contact met deze nationale regeringen noodzakelijk maakt. Hieruit vloeit voort, dat naar Nederlandse opvatting in alle gevallen deze contrôle door de Conseil de Ministres zal worden uitgeoefend.

De Heer Spierenburg verwees voorts nog naar hetgeen hij reeds vroeger in de plenaire vergaderingen had gezegd n.l. dat wanneer men de nationale regeringen er toe wil brengen een gedeelte van haar soevereiniteit over te dragen, men goed doet deze nationale regeringen ook in te schakelen.

De Duitse vertegenwoordiger merkte op, dat, zoals de Heer Monnet reeds had gezegd, een essentieel punt van het Plan Schuman is een "organe de fusion" te scheppen in plaats van een nieuw "organe de co-opération". Naar zijn oordeel is de Nederlandse constructie gericht op een "organe de co-opération". In dit verband stelt hij de vraag hoe de Conseil de Ministres te rijmen is met de instelling van een "assemblée commune" en hoe de verhouding van de contrôle door de Conseil de Ministres tot de in het Franse werkdocument voorziene voie de recours zou moeten zijn.

De Heer Monnet meende, dat het beter was in deze vergadering niet op dergelijke detailpunten in te gaan. Hij had met grote belangstelling geluisterd naar hetgeen de Heer Spierenburg had opgemerkt. Z.i. was het voornaamste element in de redenering van de Heer Spierenburg de noodzaak van, zoals hij dit noemde, "éducation" van de nationale regeringen. Deze kerngedachte achtte hij persoonlijk juist. Hij meende, dat in onderling overleg de vraag onderzocht moest worden hoe aan deze opvatting kon worden tegemoetgekomen.

In aansluiting hieraan gaf de Heer Suetens een uiteenzetting van de Belgische benadering van dit probleem. De Belgische Regering had als volgt geredeneerd. de Haute Autorité moet bij de uitoefening van haar taak twee fouten vermijden. In de eerste plaats moet vermeden worden, dat de Haute Autorité treedt buiten het terrein van de kolen en staalproductie en op het terrein van de algemene economische politiek. Als voorbeeld haalde de Heer Suetens in dit verband aan het treden op het terrein van de havenpolitiek, of op het terrein van de algemene loonpolitiek, alsmede - bij de besluiten op het gebied van invoerrechten en dergelijke - de beslissing over het al dan niet protectionistisch optreden. Teneinde deze mogelijke fout van de Haute Autorité te vermijden, achtten de Belgen contrôle door een Conseil de Ministres noodzakelijk, alsmede precisering van de bevoegdheden van de Haute Autorité.

Een tweede fout, die de Haute Autorité zou moeten vermijden, is het uitoefenen van haar bevoegdheden in dier voege, dat bepaalde landen worden bevoordeeld ten koste van andere deelnemende staten. Voor de contrôle hiervan acht hij een voie de recours bij een cour d'arbitrage noodzakelijk.

In aansluiting hierop wees de Heer Spierenburg als voorbeeld nog op de invloed, die de Haute Autorité op de buitenlandse handelspolitiek van de nationale regeringen kan uitoefenen; hier is duidelijk een terrein, waarop de Haute Autorité niet zonder overleg met de nationale regeringen kan handelen. Hij wees er voorts op, dat het Nederlandse voorstel er veeleer op gericht is vergroting van de werkingssfeer van de Haute Autorité mogelijk te maken dan de betekenis van de Haute Autorité te verkleinen.

De Heer Suetens is het hiermede geheel eens en ziet dan ook in de inschakeling van een Conseil de Ministres een middel tot voorbereiding van de uitbreiding van de taken en bevoegdheden van de Haute Autorité.

De Duitse vertegenwoordiger vraagt zich af of de gedachten, die aan de opmerkingen van de Nederlandse en Belgische gedelegeerden ten grondslag liggen, in de opzet van het Plan Schuman kunnen worden gerealiseerd. Z.i. is de contrôle, die in het Franse werkdocument aan de Assemblée Commune is toegedacht, voldoende en tevens het maximum. Hij is voorts van mening, dat het mogelijk moet zijn een absolute scheiding tussen de competenties van de Haute Autorité enerzijds en de nationale regeringen anderzijds te maken.

De Italiaanse gedelegeerde wees er op, dat de Nederlands-Belgische suggestie mogelijkerwijs het nadeel heeft, dat een minderheid van de Conseil de Ministres de activiteit van de Haute Autorité geheel kan verlammen. In een systeem, waarin een 2/3 meerderheid van deze Conseil nodig is voor de bevestiging van de beslissingen van de Haute Autorité, zouden drie ministers iedere beslissing van de Haute Autorité kunnen tegenhouden.

De Heer Spierenburg meende, dat, overeenkomstig hetgeen de Heer Monnet reeds eerder had opgemerkt, het thans niet de gelegenheid is om op deze details in te gaan. Het probleem is gesteld; het gaat er thans om na te denken over de mogelijkheden van oplossing daarvan.

De Luxemburgse vertegenwoordiger vraagt zich af of het doel, waarop de Nederlands/Belgische suggesties zijn gericht, niet ook kan worden bereikt door een meer gepreciseerde limitatie van de bevoegdheden van de Haute Autorité. Op deze wijze zouden de nationale regeringen beter in staat zijn te oordelen over de consequenties van de ondertekening van het verdrag.

Hierna sluit de Heer Monnet de discussie over dit punt met een recapitulatie van de gedachtegang, die z.i. aan de Nederlands/Belgische voorstellen ten grondslag ligt. Hij stelt voor, dat de vertegenwoordigers der zes landen enige dagen de tijd wordt gelaten om over dit probleem na te denken en eventueel ondershands contact op te nemen. Hij meende, dat hiervoor enige tijd moet worden genomen en stelt voor de volgende vergadering van deze Werkgroep Zaterdag a.s. te doen plaats vinden.

Tenslotte stelt de Heer Monnet nog aande orde de vraag van de inschakeling van de nationale vakverenigingen bij de besprekingen over het Plan Schuman en met name bij de besprekingen in de Werkgroep, welke de sociale vraagstukken zal behandelen. Hij wees er op, dat een betrekken van de vrije vakverenigingen in het werk van de Conferentie er toe kan bijdragen om het nu eenmaal bestaande wantrouwen, dat in sommige arbeiderskringen heerst ten aanzien van de bedoelingen van het Plan, weg te nemen.

Na enige discussie hierover wordt besloten, dat aan de delegaties in beginsel de vrijheid zal worden gelaten om te beoordelen op welke wijze deze inschakeling het beste kan geschieden. De Heer Monnet zegde toe hierover nog een meer gespecificeerde mededeling te zullen doen.